

Sygn. akt IV RC 159/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Wieliczce IV Wydział Rodzinny i Nieletnich

Przewodniczący: SSR Paweł Styra

Protokolant: sekr. sądowy Rita Kasprzyk

po rozpoznaniu w dniu 21.03.2018r. w Wieliczce

na rozprawie

sprawy z powództwa mał. G. K. reprezentowanej przez matkę E. K.

przeciwko pozwanemu Z. K.

o alimenty

I. oddała powództwo,

II. przyznaje do Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu w Wieliczce na rzecz adw. R. M. kwotę 73,80 zł (siedemdziesiąt trzy złote 80/100) tytułem wynagrodzenia za wykonywanie obowiązków pełnomocnika z urzędu,

III. nie obciąża małoletniej powódki kosztami procesu.

Sygnatura akt IV Rc 159/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 marca 2018r.

Małoletnia G. K. reprezentowana przez matkę E. K. wniosła o zasądzenie od pozwanego Z. K. tytułem alimentów kwoty po 800 zł miesięcznie płatne do 10 dnia każdego następującego po sobie miesiąca na adres matki małoletniej powódki. W uzasadnieniu wskazała, że małoletnia G. K. ma (...) lat, a kwota wskazana w pozwie ma zaspokoić potrzeby związane z jej utrzymaniem.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc w uzasadnieniu m.in., że sprawuje pieczę nad małoletnią córką G. K. i w związku z tym ponosi wszelkie koszty utrzymania córki.

Niesporny był następujący stan faktyczny:

Małoletnia G. K. ur. (...) jest córką Z. i E.. Rodzice małoletniej, żyją w faktycznej separacji, nie toczy się postępowanie o rozwód.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. K. mieszka u swojej matki, nie pracuje, ma orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, utrzymuje się z zasiłków z (...) w kwocie 738 zł.

DOWODY:

Dokumentacja medyczna K- 5 do 34,

Zaświadczenie z (...) w W. K-35

Małoletnia G. K. mieszka z ojcem w domu w S.. Razem z nimi mieszka też pełnoletni brat powódki D. K.. Miejscem zamieszkania dziecka jest więc miejsce zamieszkania pozwanego w niniejszej sprawie Z. K.. W domu w S. małoletnia G. ma swoje rzeczy osobiste, ubrania, książki, podręczniki. Rano dziecko je śniadanie z ojcem, następnie wychodzi do szkoły, po zajęciach lekcyjnych, małoletnia spędza czas i swoje babki, gdzie mieszka też E. K.. Tam też je obiady i w miarę możliwości odrabia lekcję. Wieczorem lub późnym popołudniem, przyjeżdża po nią ojciec Z. K. i wspólnie wracają do domu w S.. Pozwany nie zwraca teściowej (babce dziecka) pieniędzy za przygotowanie obiadu, teściowa też nie domagała się jakichkolwiek pieniędzy od pozwanego związanych z utrzymaniem wnuczki.

DOWODY

Rachunki i faktury K-54 do 66

Zeznania Z. K. K-112 oraz 117.

Wiarygodne były dowody z dokumentacji medycznej oraz z zaświadczenia z (...), które były czytelne, podpisane, a żądana ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. Z tych samych względów wiarygodne były też dowody z rachunków i faktur, których wiarygodności nie kwestionowały strony. Sąd omówił zaś wiary dowodom z paragonów, które były niepodpisane, a z ich treści nie można było wywnioskować, kto płacił za towary wymienione w tych dokumentach lub dla kogo zostały one zakupione.

Wiarygodne były zeznania pozwanego Z. K., który odpowiadała na zadawane pytania, pewnie i rzeczowo, jednoznacznie wskazując okoliczności istotne dla sprawy. Zaznaczyć należy, że pozwany dwukrotnie składał zeznania, pierwszy raz na rozprawie w dniu 7 marca 2018r. oraz po raz drugi, po odebraniu przyrzeczenia i pouczeniu o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania w dniu 21 marca 2018r., za każdym razem Z. K. w taki sam sposób przedstawiał okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia, co przekonało Sąd o wiarygodności jego relacji.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania E. K., tylko w takim zakresie, w jakim były one zgodne z innymi wiarygodnymi dowodami. Matka małoletniej powódki odpowiadała na zadawane pytania chaotycznie, ogólnie, starając się przedstawić pozwanego w niekorzystnym świetle, cały czas akcentując swój konflikt z ojcem dziecka; Sąd odniósł wrażenie, że kwestia alimentów, jest dla E. K. jedynie pretekstem do eskalowania konfliktu z pozwanym mężem.

Sąd pominął dowód z przesłuchania małoletniej G. K., gdyż obydwój rodzice, Z. K. i E. K., wskazali, że dziecko bardzo przeżywa sprawę sądową, czuje się „kartą przetargową w sporze pomiędzy rodzicami”, obydwój też stwierdzili, że dla dobra dziecka, nie są w stanie doprowadzić jej na posiedzenie sądowe, wbrew jej woli.

Sąd zważył, co następuje|:

Obowiązek alimentacyjny został zdefiniowany w art. 128 kro i polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w razie potrzeby także środków wychowania. Podstawę prawną roszczenia alimentacyjnego dzieci względem rodziców stanowi art. 133§1 kro, zgodnie, z którym rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Wyjaśnić przy tym należy, że brak samodzielności dziecka odnosi się zarówno do małoletniego, pozostającego pod władzą rodzicielską, jak i do dziecka pełnoletniego, które nie z własnej winy nie potrafi jeszcze utrzymać się bez pomocy rodziców ze względu na swoją sytuację życiową, w szczególności z uwagi na brak wykształcenia czy zawodu. W okolicznościach niniejszej sprawy, nie powinno, więc budzić wątpliwości, że obydwój rodzice małoletniej G. K., a więc zarówno Z. K. jak i E. K. są zobligowani do alimentowania swojej córki, która z uwagi na swój wiek ((...) lat) i obowiązek szkolny nie jest zdolna do samodzielnej egzystencji.

Ze względu na okoliczności podnoszone przez strony w niniejszej sprawie, przypomnieć też, trzeba, że zgodnie z art. 135 § 2 kro wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego. W niniejszej zaś sprawie, z zeznań obu stron, w tym także z zeznań E. K. wynika, że pozwany Z. K. sprawuje bieżącą pieczę nad małoletnią córką G. K.. Małoletnia, bowiem mieszka z ojcem, który zapewnia jej dom oraz dostęp do wszelkich mediów, finansuje zakup ubrań córki, wyżywienie oraz sprawuje pieczę nad dzieckiem uczestnicząc w wywiadówkach szkolnych, organizując jej czas w weekendy. Oczywiście dziecko korzysta także z opieki matki, kiedy po szkole odwiedza babkę macierzystą, u której mieszka E. K.. Centrum życiowym dziecka jest jednak dom w S., gdzie mieszka razem z ojcem. Wskazać też należy, że matka małoletniej powódki nie przedstawiła żadnych dowodów, z których by wynikało, że to ona ponosi znaczą część kosztów utrzymania córki G. K., co więcej z jej zeznań można wnosić, że koszty obiadów dziecka ponosi babka macierzysta, a nie matka.

W tym stanie rzeczy, obciążenie pozwanego obowiązkiem alimentacyjnym, w formie świadczenia pieniężnego płatnego do rąk E. K. byłoby całkowicie nieuzasadnione. Pozwany realizuje, bowiem swój obowiązek, w całości po przez osobiste starania związane utrzymaniem i wychowaniem dziecka, z którym mieszka.

Przyznając od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Wieliczce wynagrodzenie dla pełnomocnika z urzędu adw. R. M. stosowano § 10 pkt 9 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Wynagrodzenie zostało powiększone o podatek vat.